MONTHLY NEWSLETTER OF GURUVAYOOR DEVOTEES FORUM

കർക്കിടകം 1184 / JULY 2009

നവനീതം

HARE RAMA HARE KRISHNA

NAVANEETHAM

Monthly Newsletter of Guruvayoor Devotees Forum

Submitted at the lotus feet of Sri Guruvayoorappan by the devotees.

OM NAMO NARAYANAYA:

Hare Rama Hare Krishna!

Editorial

II Shri Rama Jayam II

Dear GuruDevs,

Karkitakam is Ramayana masam (month).

Daily reading or listening of Ramayanam, giving anna danam, listening to devotional discourses etc., are important part of this special month. 'The Ramayanam Audio' – an incredible work of singing and recording the entire 'Adhyatma Ramayanam' by our beloved member Shri. Sukumar Canada can be used for your daily listening and recital. You can get the audio at our Guruvayoor.com web site -

http://ramayanam.guruvayoor.com/Adhyatma%20Ramayanam.htm

Shri Rama Dhyanam:

Vaidehi mabhiviikshya jaatha pulakaam
Vaamaamgama seviniim
Vamenasthana choochukam pulakinaa
Vaamamkarenaamyashan
Thathwam dakshipaani naakalithayaa
Thann mudrayaa darshayan
Raamo maaruthi sevitholasathume
saamraajya simhaasane
moola manthram: 'Om Ramraamaaya nama:

Member(s) of the month

We are blessed to have two exceptional and dedicated devotees as Navaneetham's Members of the month.

Please see the biodata of **Shri SN. Satri-ji and Shri Sukumarji** in their own words. Both these devotees are long time members of our group & very active in bhakthi related matters.

Shri. Sastriji has has authored "**Commentary in English on Narayaneeyam**" and has been guiding us for long by answering many of our questions and sharing his enormous spiritual wisdom. I take this ooportunity to thank him for his contributin to bhakthi matters and to our group. My humble pranams to a scholalry Guruvandya, Shri Sastriji.

Sukumarji is extra ordinary devotee in today's world considering his dedication towards bhakthi and karma yoga. He has provided many different services to Guruvayoor group over the period years and has been instrumental in bringing out Navaneetham. It was Sukumarji who suggested NAVANEETHAM – the beautoful name for our bhaktha magazine.

All of us in the group enjoy the fruits of his hard work and seva when we read his poems or listen to his devotional recordings. Especially when we listen to his Ramayanam recital audio in this month dedicated for Ramayanam.

It is indeed my pleasure to pranam Sukumarji and thank him for his wonderful gifts to all of us.

Samashta Loka sukhino Bhavanthu!!

May everyone in the whole universe be happy!

Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya:

– Sunil Menon

– gvreditor@gmail.com

For those of you wish to suggest someone to be featured as member of the month, please write to us at at gvreditor@gmail.com, also please email your comments, suggestions, articles for Navaneetham to gvreditor@gmail.com

പാവന ചരിതാ ശ്രീരാമാ

സുകുമാർ കാനഡ

ഭാസ ഭാസുര പൂർണ്ണദിവാകര
പാവന ചരിതാ ശ്രീരാമാ

ജനകജ ഭൂമിജ ജയ വനിതാമണി
സീതാവല്ലഭ ശ്രീരാമാ

സുലലിത സദ്ഗുണ സതിമണി സീതാ
സഹിതമനോഹര രാജാരാം

ഭക്തകുലോത്തമ ബ്രഹ്മനിരതവര
ഹനുമതസേവിത രാജാരാം

മാമകമാനസ രാജസ രാക്ഷസ
രാവണനിഗ്രഹ ജയ ജയ രാം

രാമായണ മാസം

രാജു-വിളാവത്ത് - കൂവപ്പടി.

രാമകഥാമൃതം പാടിയാടി

ഉല്ലാസമാടുക മാലോകരെ

ആദികാവ്യംതീർ ത്ത വാൽമീകിയും

ആയുഗതേജാവായ്   വാണരുളി .

കർക്കിടമാസപ്പിറവിയിന്ന്

ഇനിയൊരുമാസം   പഞ്ഞകാലം

പാരായണം ചെയ്ക രാമായണം

പാരം വെടിയുക ഖേദമെല്ലാം.

അദ്ധ്യാത്മതത്വങ്ങൾ - കോർത്തിണക്കി

തീർത്തുരാമകഥ കൈരളിയിൽ

പുണ്യപട്ടുക്കായ രാമാനുജം--

വിഭക്തിക്കുറുതി വരുത്തുവാൻ.

വാൽമീകിയാൽ തീർത്താ,ദ്യകാവ്യം

ഗീർവാണിക്കൊരുസ്വർ - ണ്ണത്തുവലായി

ആ കാവ്യസാഗരം തന്നിൽ മുങ്ങി-

യെടുത്തമു ത്തുകളാൽ കമ്പർ സ്വ-

ന്തമായൊരു ഗാനമാലപിച്ചു.

ആ മഹാകാവ്യത്തെ പാടിപ്പാടി -

മംഗലദേശം "കൃത്തിവാസവും- "

പിന്നെ പ്രസന്നനാം രാഘവവും -

ആനന്ദ രാമായണാമൃതവും -

ഉദാത്ത ,പ്രസന്ന രാഘവവും -

സേരി ,ഭാവാർ ഥ രാമായണം-

മറ്റും തുളസീദാസരർ പ്പിച്ച -

മാനസവും ഭാരതദേശത്തെ –

ഭക്തിസാഗരത്തിലാറാടിച്ചു. .

ശ്രീരാമഃ രാമ: രാമഃ ശ്രീരാമഃ രാമഃ രാമഃ

ശ്രീരാമഃ രാമഃ രാമഃ ശ്രീരാമഃ രാമഃ രാമഃ

കോസലേന്ദ്ര രാമഃ രാമഃ

പാഹി മാം ശ്രീ രാമഃ രാമഃ

Hare Rama Hare Rama Hare Rama..

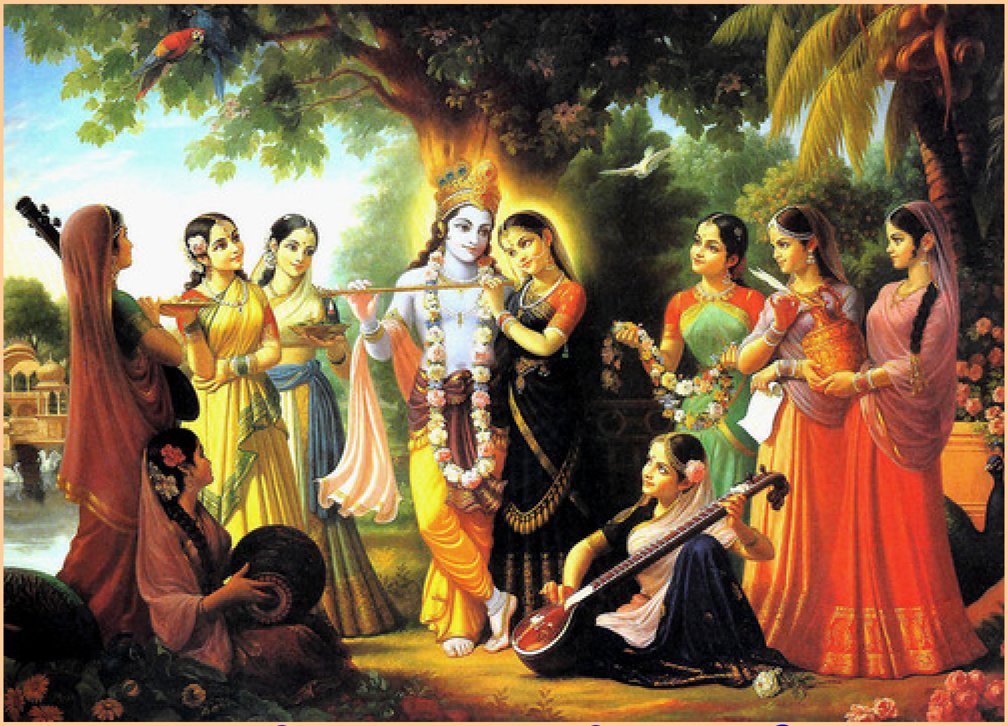

പുതിയ ഗോപികാഗീതം

സാവിത്രി പുറം

ഗോപികാഗീതം പതിവായിപ്പാടിയ
ഗോപികൾ ഗോവിന്ദപാദം ചേർന്നു

കലികാലഗോപികളായോരു ഞങ്ങളും
കണ്ണനെ കേൾപ്പിക്കാൻ പാടീടട്ടെ
കാലവും ദേശവും മാറിയെന്നാകിലും
കണ്ണനോടുള്ള ഭാവത്തിൽ തെല്ലും
മാറ്റമില്ലെന്നു ബോധിച്ചീടാനായ് കൃഷ്ണ
മാറ്റുരക്കാറില്ലേ കൂടെക്കൂടെ?
എത്ര ദുഃഖങ്ങളുമെത്ര പരീക്ഷണം
എത്രയും സ്നേഹത്താൽ ഞങ്ങൾക്കേകി
ഇത്രയും കപ്പോൾ ബോധ്യമായോ കൃഷ്ണ
ഇന്നിനി ഞങ്ങൾ തൻ ഗാനം കേൾക്കൂ
കിട്ടില്ല്യ നേരിൽ കണ്ണനെയെങ്കിലും
കാരുണ്യവർഷം പൊഴിച്ചതിനാൽ
കലികാലദേവനാം ഗുരുവായൂരപ്പനെ
കാണിച്ചു തന്നു നീ ബാല്യം മുതൽ
കണ്ണനു കേട്ടു മടുത്തുവോ ഞങ്ങൾ തൻ
കാതലില്ലാത്തോരു പ്രാർത്ഥനകൾ
ഈ ഗാനം കാര്യസിദ്ധ്യർഥമായുള്ളൊരു
ഈരടിപ്പാട്ടല്ല കണ്ണാ കേൾക്കൂ

കണ്ണന്റെ കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞീടാൻ
കണ്ണന്റെ ക്ഷേമങ്ങളന്വേഷിക്കാൻ
കാൽത്താരിണകളിൽ വീണു നമിക്കുന്നു
കാരുണ്യവാരിധേ കാത്തീടേണേ.
വൈകുണ്ഠവാസ ശ്രീപദ്മനാഭസ്വാമീ
വൈവശ്യത്തോടെ ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ
കൃഷ്ണസ്വധാമം വൈകുണ്ഠമാണെങ്കിലും
കൃഷ്ണാ ഈ ഭൂമി ത്യജിച്ചീടാമോ?
കൂടെക്കൂടെവന്നു ഞങ്ങളെ നോക്കുമേ
കൂട്ടിനായ് ഞങ്ങൾക്കു മറ്റാരു്?
വൈകുണ്ഠലോകാന്തരീക്ഷം വ്യത്യസ്തമോ
വൈകാതെ വന്നു പറയൂ കണ്ണാ
ഗോമലവൃന്ദാവനങ്ങളിലേപ്പോലെ
ഗോക്കളെ മേച്ചു നടക്കാറുണ്ടോ?
ഗോപഗോപിമാർ തൻ മദ്ധ്യത്തിലായി നീ
ഗോപതിയായ് വേണുവൂതാറുണ്ടോ?
ബാലന്മാരില്ല്യല്ലോ വൈകുണ്ഠലോകത്തിൽ
ആകേ പതിന്നാലേയെണ്ണാൻ ഒക്കൂ.
സനകാദി നാലുപേർ സന്താനഗോപാല
ബ്രാഹ്മണപുത്രരാം പത്തുപേരും
ആർത്തുവിളിച്ചുകളിക്കാനായ് കുട്ടികൾ
ആവശ്യമുള്ളത്ര ഇല്ലെന്നുണ്ടോ?
എത്രഗോപന്മാരായ് കേളിയാടീ ഭൂവിൽ
അത്രപേരില്ലെങ്കിലെന്തു രസം?
വൈകുണ്ഠവാസവിശേഷങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ
വേറെ രഹസ്യവുമുണ്ടു കണ്ണാ
വൈകുണ്ഠവാസം വിരസമെന്നോതിയീ
വീണയുമേന്തിയ നാരദരും
വീഥികൾ തോറും നടന്നു നൽഭക്തരെ
നാമമാഹാത്മ്യവും കേൾപ്പിക്കുന്നു.
വൈകുണ്ഠലോകത്തിൽ ഗൗരവം മാത്രമോ
മാമുനി വന്നു പറഞ്ഞതാണേ!
ഗോകുലം പോലുള്ള ഗുരുവായൂരിൽ വരാൻ
ഗോപികമാരിന്നു യാചിക്കുന്നു
ഭക്തന്മാർക്കെന്നുമധീനനാണെന്നല്ലോ
ഭുക്തി മുക്തിപ്രദൻ ചൊല്ലിയതും?
എന്നിട്ടുമെന്തേ തിരിച്ചു പോയി കണ്ണാ
ഏറ്റവും ഭക്തരിവിടെയല്ലേ?
ബദരിയിൽ പോയപ്പോൾ ഉദ്ധവരെക്കു
ഉദ്ധവർക്കീയഭിപ്രായം തന്നെ
നിർഗുണബ്രഹ്മത്തെ ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളേ

ജ്ഞാനികൾ വൈകുണ്ഠവാസം ചെയ്വൂ
എന്നാൽ സഗുണമൂർത്തിയായി ഭക്തരെ
ആനന്ദ സാഗര മഗ്നരാക്കാൻ
ഭൂമിയിലേക്കു തിരിച്ചിങ്ങു പോരിക
ഭൂതഭവ്യ നാഥ! വാസുദേവ!
മാനസചോരനേ! മറ്റൊന്നും തോന്നല്ലേ
മാപ്പാക്കീടേണമേ ജൽപ്പനങ്ങൾ
മണികൾ മുഴങ്ങുന്നൂ, വാതിൽ തുറക്കുന്നൂ
മണിവർണ്ണൻ തന്നുടെ ദിവ്യരൂപം
പൊന്നോടക്കുഴലൂതിയെൻ മുന്നിൽ വന്നപ്പോൾ
പൊട്ടിത്തരിച്ചു മേലാസകലം
കൃഷ്ണൻ പറയുന്നു "നിങ്ങൾ കരയേ
കൃഷ്ണനായ് ഞാനിന്നും ഭൂവിലുറ്
ഗോകുലബാലനാം ഞാനിരുന്നീടുന്നു
ഗോകുലം പോലുള്ള ഗുരുവായൂരിൽ
ഗോക്കളും ഗോപികൾ ഗോപന്മാരുമായി
ഗുരുവായൂരിൽത്തന്നെ വാണീടുന്നു
ആവാസസ്ഥാനങ്ങൾ ഭക്തഹൃദയങ്ങൾ
ആയിരമായിരമുണ്ടെനിക്ക്
നിങ്ങൾ തൻ കണ്ണീരു കാണുവാനാകാതെ
നിങ്ങളെ എപ്പോഴും പാർത്തുകൊള്ളും
ഭക്തന്മാർ ഭൂമിയിലുള്ള കാലം വരെ
ഭക്തർക്കധീനനായ് ഞാനുമാവും.
വൈകുണ്ഠവാസം വിരസമെന്നു തന്നെ
മാമുനിയൊടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നു
സ്വർലോകവൈകുണ്ഠം വ്യത്യസ്തമാണല്ലോ
മോക്ഷമുമുക്ഷുക്കൾ ധ്യാനശീലർ
ഭക്തരെ ഞാനീരഹസ്യം പറയട്ടെ
ഭക്തിയാണേറ്റം പ്രിയമെനിക്ക്
ജ്ഞാനകർമയോഗ മാർഗങ്ങളേക്കാളും
ഭക്തിമാർഗത്തെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു
പൂജ കലശങ്ങൾ, ഉത്സവം ശീവേലി
പഞ്ചവാദ്യങ്ങളും മേളപ്പദം
ഭാഗവതസപ്താഹം നാരായണീയവും
മറ്റേതു ലോകത്തിൽ കാണാൻ ഒക്കും?
എങ്ങനെ പോകുമീ വൈകുണ്ഠം വിട്ടു ഞാൻ
സ്വർലോക വൈകുണ്ഠം പൂകീടാനായ്?
ഭൂലോകവൈകുണ്ഠമാണെൻസ്വധാമവും
എന്നുടെ ഭക്തന്മാർ എന്റെ ജീവൻ
ഗോപികമാരേ അറിയുന്നു നവ്യമാം
ഗോപികാഗീതം രഹസ്യമെന്നും

സ്വർല്ലോകവൈകുണ്ഠവാസികൾക്കില്ലിതിൽ
തെല്ലുമേയാശങ്ക ഗോപികളേ
തത്വമസിയുടെ അർത്ഥമറിയുന്ന
സാത്വികരാണവർ പേടിക്കേ
ജ്ഞാനികളെന്നിൽ സായൂജ്യമടയട്ടെ
കർമ്മയോഗികളും പ്രാപിക്കട്ടെ
ഭക്തപ്രിയനായകൃഷ്ണൻ പറയുന്നു
ഭക്തർക്കധീനനായ് വാണുകൊള്ളാം.
കൃഷ്ണനാട്ടക്കളി കാണാനും കൂട്ടത്തിൽ
കേറിക്കളിക്കാനും നേരമായി.
ശീവേലിക്കാനപ്പുറത്തുകേറീടാനും
ശീട്ടാക്കി കഞ്ഞികുടിക്കുവാനും
കുന്നിക്കുരു വാരി വാരിക്കളിക്കാനും
കൂട്ടമായ് നാമങ്ങൾ ചൊല്ലീടാനും
വെമ്പുകയാണു ഞാൻ നിന്നീടുയെൻ ചാരെ
അമ്പോ ഞാൻ ഭക്തർക്കധീനൻ തന്നെ!
ഓതിക്കൻ മേശാന്തിമാരുടെ ലാളനം
ഓർത്താൽ കുളിരെനിക്കേകീടുന്നു
മേൽപത്തൂർ ഹാളിലും ഞാനിടക്കെത്തീടും
മത്സരം കാണാൻ പ്രിയമെനിക്ക്
ഉത്സവക്കാലവും ഗുരുവായൂരേകാശി
ഉറ്റുനോക്കുന്നു ഞാൻ വർഷം തോറും
പോകില്ല പോകില്ല മറ്റെങ്ങും പോകില്ല
ഗോപികമാരേയുറപ്പു നൽകാം

ഓം നമോ നാരായണായ !!

Collected by - ജയശ്രീ മേനോൻ , ബാംഗ്ലൂർ

മഞ്ഞ പട്ടുടയാട പൂണ്ടോരുടലും, മഞ്ജീര നാദന്ഗളെ
രണ്ജിപ്പിച്ചുളവാക്കീടുന്ന കുഴലും, കൈക്കൊണ്ടു മൈ കണ്ണനായി
മന്ഞുശ്രീ മണിമാലപീലികൾഅണിഞ്ഞു ആനന്ദമായാടിയും
കുഞ്ഞിക്കാർഒളിവര്നനൾകുതുകമായ് എന്നിൽ കനിഞ്ഞീടണം

ചെലിലമൌലിയിൽ പീലി ചാർത്തി
കോലുന്നനെറ്റിയിൽഗോപിചാർത്തി
ചെന്തമാര ഇതൾകണ്ണിനേറ്റം
ചന്തം കലർത്തും മഷി എഴുതി
ഉള്പൂവിലാനന്ദമേകിവാഴും
എള്ള് പൂവിനോത്തൊരു നാസയേന്തി
തൊണ്ടിപ്പഴത്തിന്നു നാണമേകും
ചുണ്ടിന്റെ മാധുര്യമെങ്ങും വീശി
കർണങ്ങളിലുള്ള കുണ്ടലങ്ങൾ
ഗണ്ഠസ്തലങ്ങളിൽ മിന്നലാർന്നു
ഹാരാദി ആഭരണങ്ങളെന്തി
മാറിന്നു ശോഭയിരട്ടിയാക്കി
ചമ്മട്ടി കോലു ലതു കയ്യിൽ
ചെമ്മേകടിഞാണിടത് കയ്യിൽ
മഞ്ഞ പട്ടങ്ങ് ഞോറിഞ്ഞുടുത്തു
ചിന്ജിത നാദത്തിൽ നിന്നുകൃഷ്ണൻ
തേരിൽവികരനായ്വന്നു നിന്ന
ധീരനാം അർജുനൻ ഏവമോതി
ഭക്ത പ്രിയ കരുണാംബുരേശ
വ്യക്തവ്യമല്ലാത്ത വ്യ്ഭവമേ

യുദ്ധക്കളത്തിൽ ഒരുങ്ങി നില്കും
ബന്ധുക്കളെയൊന്നു കാട്ടിടേണം
എന്നത് കേട്ടുടൻ കൃഷ്ണനപ്പോൾ
മുന്നോട്ടു തേരിനെ കൊണ്ടു നിർത്തി
അയ്യോ ഭഗവാനെഎന്റെ കൃഷ്ണ
വയ്യബന്ധുക്കളെകൊല്ലുവാനായ്
ബന്ധുക്കളെ കൊന്നുരാജ്യമാളും
എന്തിന്നു സൌഖ്യമിതെന്നിടാനോ
എവം കഥിച്ച ധനന്ജയന്നു
ഭാവം പകർന്നത് കണ്ട നേരം
ഭാവാത്തനാംഭഗവാൻ മുകുന്ദൻ
ഈവണ്ണമോതിനാൻസാവധാനം
ഇല്ലാതതുണ്ടാകയില്ല അല്ലോ
ഇല്ലാതെ പോകയിലുള്ളതോന്നും
ദേഹിക്കുനാശമുണ്ടാവതില്ല
ദേഹം നശിചീടുമെന്നായാലും
ആരെയുമാത്മാവ് കൊല്ലുകില്ല
ആരാലും കൊല്ലപ്പെടുകയില്ല
വസ്ത്രം പഴയതുപെക്ഷിച്ചിട്ട്
പുത്തൻ ധരിപ്പതു പോലെയത്രെ
ജീർണിച്ച ദേഹം ത്യജിച്ചു ദേഹി
പൂർണം ധരിക്കുന്നു വേറെ ദേഹം
ആത്മനാമഗ്നി ശമിപ്പിക്കില്ല
ആത്മാവലിഞ്ഞു പോകുന്നതല്ല
ആത്മാജനിച്ചു മരിക്കുമെന്നാൽ
ആത്മാവിൽ നീ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ
തിണ്ണം ജനിച്ചവൻ ചാകുമെന്നും
തിണ്ണം മരിച്ചവൻ ജാതനെന്നും
നന്നായറിഞ്ഞു നീ ദുഖിയാതെ

നന്നായ് സ്വധർമമറിഞ്ഞുചെയ്ക
സംശയമൊന്നിലും വെച്ചിടാതെ
സംശയം കൂടാതെ ചെയ്ക എല്ലാം
കർമം ചെയ്യാനധികാരി നീയാം
കർമ ഫലമതിലോർത്തിടല്ലേ
കർമഫലതിന്നുഹെതുവായോ
കർമം ചെയ്യാതെയോ വാണിടല്ലേ
പുണ്യ പാപങ്ങളുപെക്ഷിച്ചിട്ട്
തുല്യ ബുദ്ധിയോടെ വാണിടേണം
പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും കീഴടക്കി
ഒത്ത മനസ്സുമേകാഗ്രമാക്കി
കർമ ഫലങ്ങളിൽ മോഹിയാതെ
കർമങ്ങൾ ചെയ്ക ഈശാർപ്പണമായ്
ഇങ്ങിനെ ഓരോരോ തത്വം ഓതി
ഭംഗിയിൽ പാര്ഥനെ ബുദ്ധനാക്കി
വിശ്വാസം കൂട്ടുവാൻ ദേവദേവൻ
വിശ്വ രൂപം കാട്ടി നിന്നു തേരിൽ
എല്ലാതിലുമെല്ലാം ഞാനാണെന്നും
എല്ലാമെന്നിലെന്നും കണ്ടിടേണം
നൂലിൽ മണികൾ പോലെന്നിലെല്ലാം
ചേലിൽ കോര്തുള്ളതാനോര്തിടെണം
സാക്ഷാൽ പരമാർത്ഥ തത്വമേവം
പാർഥൻ ഭഗവാങ്ങഗൽ നിന്നറിഞ്ഞു
ഏറ്റമുണർവോടെ ഭാരതം താൻ
ഏ്റള സ്വധർമംനടത്തികൊണ്ടാൻ
ദുര്യോധനാദി ശത്രുക്കളെയും
നിഗ്രഹം ചെയ്തു ജയിച്ചുകൊണ്ടാൻ

ഒന്ന് ശ്രമം ചെയ്തനേരംദൈവം
നന്നായ്സഹായിച്ചുപൂർണമാക്കി
എങ്ങുയോഗേശ്വരൻകൃഷ്ണൻ ഉണ്ടോ
എങ്ങു ധനുർധരൻപാർഥൻ ഉണ്ടോ
അങ്ങു വിജയശ്രീമംഗളങ്ങൾ
തങ്ങുമീമന്ത്രംജപിച്ചു കൊണ്ടാൽ
ശ്രീമൽഭഗവാന്റെ ഗീതവേദം
ലേശംവിടാതെപഠിച്ചു കൊൾവിൻ
ഗീത പഠിക്കുന്നവീട്ടിലെല്ലാം
ശ്രീദേവിവന്നു വിളങ്ങി കാണും
ഗീത പാഠംചൊല്ലികേട്ടുവെന്നാൽ
ബോധമുണ്ടയീടുംവൃക്ഷങ്ങൾക്കും
സർവചരാ ചരങ്ങൾക്ക്ഇതിനാൽ
സർവത്രമംഗളംവന്നിടട്ടെ

ശുഭം
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ !!

Hari-Om

The Peepal Tree - Achuthan Nair.

The Peepal Tree (scientific name = Ficus Religiosa) is a common tree in India and considered sacred among Hindus. They are known by different names such as :aswatha, arani, Arayaal etc. Many folks mistakenly identify it as a Banyan tree , which although of the same species is entirely different variety. The Peepal tree is native to the states of Haryana, Bihar, madya Pradesh and Kerala. In Kerala these trees are common sight in the temple precincts. There are thousands of temples in Kerala and there will be a Peepal tree in front of each temple ; sometimes two, one in front and another at the back. This tree has valuable medicinal benefits , its bark, leaves, fruits are all used in ayurveda medicines.

Hindus worship the Peepal tree, so do the Budhists. Lord Budha attained enlightenment while meditating under the Peepal tree and hence it is also known as the BODHI TREE. The tree is sacred for the Budhists as well. Lord Budha said: Those who worship the Bodhi tree will receive the same blessings that they would if they worship me in person. Hindus consider it as very sacred for various reasons. - It is believed that the Peepal tree is the abode of the Trimurtis; The root being Brahma, The trunk, Vishnu and The branches, Siva.

Another legend has it that Mahavishnu was born under the Peepal Tree and that Sree Krishna died under this tree. Many believe that during the war between the Devas and Asuras, the devas were defeated and Mahavishnu hid inside the Peepal tree. Hindu women who have no children pray in front of the peepal to be blessed with a child for, it is believed Mahalaxmi too dwell inside the peepal tree.

There is also another story about two demons, Aswatha and Peepali who made the peepal tree their home and attacked and killed all who came near the tree. In the end Shani bhagavan destroyed the two asuras and hence it is believed that it is auspicious to touch the peepal tree on Saturdays but touching it on all other days is bad omen.

The most important fact about this tree is that it gives out more oxygen than any other tree. This is due to the fact unlike other trees,in the peepal tree. photo-synthesis takes place both during day time as well as night time. This is evident because if one sits under this tree during summer, it is very cool whereas during winter it is warm .

No wonder every village in Kerala has many temples and as many or even more peepal trees providing oxygen and fresh air 24 hours / 365 days of the year, not to mention the celestial blessins of the Gods including Lord Buddha.

Now we know why Kerala is called God's Own Country !.

Jai Shree Krishna !

രാമായണത്തിലൂടെ

പി. രാഘവൻ, പല്ലാവൂർ

രാമന്റെ അയനമാണല്ലോ രാമായണം. രാ–മായണം. രാത്രി മായണം. ഇരുട്ട് ഇല്ലാതാവണം.വെളിച്ചം വരണം.നമ്മുടെ മനസ്സിലെ ദുഷ്ട ചിന്തകൾ എല്ലാം ഇല്ലാതായി നല്ല ചിന്തകൾ ഉാവണം എന്നതാണ് സൂചന.വാത്മീകി മഹർഷിയാണല്ലോ രാമായണത്തിന്റെ കർത്താവ്.പക്ഷേ എഴുതാൻ പ്രചോദനം നൽകിയത് നാരദ മഹർഷിയാണ്.നാരദ മഹർഷി കഥ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു.നാരദനു ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നാണ കിട്ടിയത്.ഉമാ മഹേശ്വര സംവാദ രൂപത്തിൽ ശ്രീ പരമേശ്വരൻ പാർവ്വതിയെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ച പുരാണമാണ് ഇത് എന്നും പറയുന്ന്.അതെന്തുമാവട്ടെ !അദ്ധ്യാത്മ രാമായണത്തിൽ എഴുതച്ഛൻ അത് എടുത്തു കാട്ടിയിട്ടു്.രാമായണ കഥ എല്ലാവർക്കും അറിയാമെങ്കിലും രാമായണം ഉാവാനുള്ള കാരണം ഇത്തരുണത്തിൽ സ്പർശിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

വാത്മീകി മഹർഷിയാണല്ലോ രാമായണത്തിന്റെ ആചാര്യൻ.തമസാനദിയുടെ തീരത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യാശ്രമം.തപസ്സും ബ്രഹ്മനിഷ്ടയുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ പതിവുപോലെ ഒരു ദിവസം നദിയിലേക്ക് സന്ധ്യാ വന്ദനത്തിനു പോയതായിരുന്നു മഹർഷി.അവിടെവെച്ച് ഒരനിഷ്ട സംഭവം കാണാൻ ഇടയായി.സാധാരണക്കാർക്ക് ഇത് അനിഷ്ട സംഭവമല്ല.പക്ഷേ വാത്മീകിക്ക് അത് അനിഷ്ട സംഭവമായി തോന്നി.ദാമ്പത്യ ലീലയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ര് ക്രൗഞ്ചപ്പക്ഷികളിൽ ഒന്നിനെ പതിയിരുന്ന കാട്ടാളൻ ഒരു ശരം കൊ് എയ്തു വീഴ്ത്തി.ആൺ പക്ഷിയായിരുന്നു അത്.പെൺ പക്ഷി ദീനദീനം നിലവിളിക്കുകയും ചിറകിട്ടടിക്കുകയും ചെയ്തു.ദു:ഖ പരവശയായ പെൺ പക്ഷിയുടെ അപ്പോഴത്തെ ദയനീയ സ്ഥിതി ക് വാത്മീകി മഹർഷിക്ക് വല്ലാത്ത ദു:ഖം തോന്നി.മാത്രമല്ല ദാക്ഷിണ്യവും തോന്നി.അദ്ദേഹം അറിയാതെ തന്നെ ഏതോ ഒരു ദിവ്യ ശക്തിയാൽ പ്രചോദിതനായി ആ കാട്ടാളനെ ശപിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള പദങ്ങൾ ശ്ലോക രൂപത്തിൽത്തന്നെ വന്നു.അക്ഷര സമൂഹങ്ങളെ അതാതു വാക്കുകളെ വൃത്ത നിബന്ധനയിൽ ഒതുക്കി ആശയത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണല്ലോ ശ്ലോകം.പക്ഷേ ഇവിടെ അതൊന്നും നോക്കിയില്ല.ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ അത് ശ്ലോക രൂപമായിട്ടുതന്നെയാണ് എന്ന് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.ശാപ വചനങ്ങളെക്കൊാണ ശ്ലോകം ഉായതെങ്കിലും പിന്നീട് നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ദ്വയാർത്ഥവും കു.ഒന്ന് അപ വചനവും മറ്റേത് അനുഗ്രഹ വചനവും ആയിരുന്നു.ആ ശ്ലോകം എന്താണെന്നു നോക്കാം.

**“മാനിഷാദ പ്രതിഷ്ടാം ത്വ
മഗമ : ശാശ്വതീസമാ :
യൽ ക്രൗഞ്ച മിഥുനാദേക
മവധീ കാമ മോഹതം”**

ഇതാണു പ്രസിദ്ധമായ ആ ശ്ലോകം.

ക്രൗഞ്ച മിധുനങ്ങളിൽ നിന്ന് കാമമോഹിതമായ ഒന്നിനെ കൊന്ന് പെൺ പക്ഷിയെ ദു:ഖിപ്പിച്ചതുകൊ് അല്ലയോ കാട്ടാളാ നീ നശിച്ചു പോ ഇതാണ് ശാപ വചനം.

ദുഷ്ടന്മാരിൽ നിന്ന് ലോകത്തെ രക്ഷിച്ച അല്ലയോ ശ്രീരാമചന്ദ്രാ അവിടുന്ന് എന്നും ജീവിച്ചിരിക്കട്ടെ.ഇതാണ അനുഗ്രഹാർത്ഥം.ഏതായാലും ഈ ശ്ലോകമാണ് രാമായണത്തിന്റെ ബീജാവാപം.

സന്ധ്യാ വന്ദനവും കാട്ടാളനെ ശപിക്കലും കഴിഞ്ഞ് മഹർഷി തന്റെ ആശ്രമത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി.അപ്പോഴേക്കും ബ്രഹ്മദേവൻ വാത്മീകി മഹർഷിയെ കാണാൻ ആശ്രമത്തിൽ എത്തി.വാത്മീകി ദേവനെ വന്ദിച്ച് പൂജിച്ചു.ബ്രഹ്മദേവൻ വാത്മീകി മഹർഷിയെ ആശീർവദിച്ചു. ബ്രഹ്മദേവന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് വാത്മീകി മഹർഷി വീും ഈശ്വര ധ്യാനത്തിൽ മുഴുകി.കഥാതന്തുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിരന്നു നിന്നു. അതല്ല ബ്രഹ്മദേവൻ മകനായ നാരദന് കഥ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് നാരദൻ വാത്മീകിക്ക് ഉപദേശിച്ചു എന്നും പറയുന്നു്.എന്തായാലും ഈശ്വരാനുഗ്രഹം കൊ് അതൊരു ലക്ഷണമൊത്ത ആദ്യത്തെ കാവ്യമായിത്തീർന്നു.

ധർമ്മ മൂർത്തിയായ ശ്രീരാമന്റെ കഥ വിവരിച്ചതുകൊ് ഇത് ഒരു ധർമ്മശാസ്ത്രമായി.ചരിത്ര സംഭവങ്ങളും മറ്റും വിവരിച്ചതുകൊ് ഇത് നല്ലൊരു കാവ്യമായി.ഇതിഹാസമായി.ആചര്യനായ മഹർഷിക്ക് സ്വാനുഭവത്തിൽ ബോധ്യം വന്നിട്ടുള്ള ധാർമ്മിക മൂല്യമാണ നാം രാമായണത്തിലൂടെ കാണുന്നത്.അതുകൊ് ഇത് ഇതിഹാസമായി.അങ്ങനെ വിശ്വഭണ്ഡാരത്തിലേക്ക് നമുക്ക് കിട്ടിയ ഒരു അമൂല്യ കൃതിയായി രാമായണം ഇന്നും പ്രശോഭിക്കുന്നു.

കാവ്യഭംഗിയിൽ രാമായണത്തെ കവച്ചു വയ്ക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമില്ല.ഹിന്ദുക്കളെ സ്വാധീനിച്ച ഒരു ഉത്തമഗ്രന്ഥമാണ് ഇത്.പ്രത്യേകിച്ച് എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണം മാനവ രാശിയുടെ ഭൗതിക ജീവിത പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നൽകുന്ന ഒരുത്തമ കൃതിയാണ് രാമായണം.

ശാശ്വത മൂല്യങ്ങളെ, സദാചാര മൂല്യങ്ങളെ സമൂഹത്തിൽ പിടിച്ചു നിർത്തുന്നതിൽ രാമായണത്തിനു നല്ലൊരു പങ്ക്.കാല പരിഗണനയില്ലാതെ നിത്യ സത്യമായി ഭൂത വർത്തമാന ഭാവികാലങ്ങളിലെല്ലാം രാമായണം ഒരു പോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങി, തിളങ്ങുന്നു.ഇനിയും തിളങ്ങുകയും ചെയ്യും.അങ്ങനെ വിശ്വ സാഹിത്യ നഭോമണ്ഡലത്തിലെ ജാജ്വല്യമാനമായഒരു നഭോ ഗോളമാണ് രാമായണം.

സത്യം, ധർമ്മം, ത്യാഗം, സ്നേഹം എന്നീ ശാശ്വത മൂല്യങ്ങളെ രാമായണത്തിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയമാകിയിരിക്കയാൽ രാമായണം നിത്യ സത്യമായി പരിലസിക്കുന്നു.

വൈദേശികമായ പല ചിന്താഗതികളും മറ്റും നടനമാടിയിട്ടും, കടന്നാക്രമിച്ചിട്ടും പതിവ്രതാധർമ്മം പോലുള്ള മഹനീയ ആദർശങ്ങൾ നശിക്കാതെ ആധുനിക യുഗത്തിലും ശക്തിയായിത്തന്നെ ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നത് രാമായണത്തിന്റെ സ്വാധീനം കൊുതന്നെയാണ്.സീതാദേവിയുടെ പരിശുദ്ധിയെ സ്ത്രീജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല സമൂഹമാകെ ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.ചാരിത്രമാകുന്ന കവചം ധരിച്ച പതിവ്രതയായ സീതാദേവിയ്ക്ക് ശത്രുവിന്റെ പടവാളിനെയും നിഷ്പ്രഭമാകാൻ കരുത്തുായി എന്ന് സ്വജീവിതത്തിലൂടെ സീതാദേവി തെളിയിച്ചു.കാട്ടിലെഴും കല്ലും മുള്ളും കാന്തന്മാർക്ക് കുസുമത്തെകാൾ മൃദുവാണെന്ന് സീതാദേവി തെളിയിച്ചു.

"സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ വഴികാട്ടിയാണ്, ജ്ഞാന പ്രദീപമാണ് രാമായണം.ദുർജ്ജന സമൂഹത്തെ സജ്ജനമാക്കുന്ന തത്വ സംഹിതകൾ അടങ്ങിയതാണ് രാമായണം.ഒരു ദിവ്യ ഔഷധം കൂടിയാണ്."പഞ്ചസാരയെക്കാൾ മാധുര്യം, വെണ്ണയെക്കാൾ സ്വാദിഷ്ടം, മധുവെക്കാൾ മധുരം അത്രെ രാമായണവും നാമ ജപവും എന്ന് സായി ബാബ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.''ദിവ്യമായ അമൃതിന് സമമാണത്.അനന്തവും അളവില്ലാത്തതുമായ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അഗാധതലങ്ങളുടെ സർവ്വസ്വമാണ് രാമായണം.രാമായണത്തെ കാണ്ഡങ്ങളായിട്ടാണല്ലോ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നത്.കാണ്ഡം എന്നാൽ ഇവിടെ കരിമ്പിന്റെ ത്. കരിമ്പിൻ തിൽ നിന്ന് മാധുര്യമേറിയ രസം കിട്ടുമല്ലോ.സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി തപ്പിയാലേ അമൂല്യ രത്നങ്ങൾ കിട്ടുകയുള്ളു.പ്രയത്നിക്കണം.അതു പോലെ വീും വീും ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചാലേ പുതിയ പുതിയ ആശയങ്ങളും തത്വങ്ങളും ലഭ്യമാകുകയുള്ളു.അതാണ് ചങ്ങമ്പുഴ പറഞ്ഞത്.

കോരിക്കുടിച്ചീടും തോറുമവയിൽ
നിന്നൂറിവരുന്നു പുതിയ സുധാരസം

എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

വാത്മീകി രാമായണത്തിൽ പ്രകൃതി വർണ്ണനകൾ കൂടുതൽ കാണാം.ശ്രീരാമനെ ഒരു മാതൃകാ രാജാവ് ഉത്തമനായ രാജാവ് ആയിട്ടാണ് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.മനുഷ്യരിൽ ശ്രേഷ്ഠനായിട്ടാണ് വാത്മീകി ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. അതേ സമയം എഴുത്തച്ഛൻ ശ്രീരാമനെ അവതാര പുരുഷനായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം ഈശ്വര പ്രവർത്തനനങ്ങളുമായി ബന്ധിച്ച് ഈശ്വര വിശ്വാസം ജനങ്ങളിൽ ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമിച്ചത്.അതായത് മനുഷ്യനെ ഈശ്വരനെപ്പോലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.അവതാര പുരുഷനും ആണല്ലോ.ഇങ്ങിനെ നാനാതരത്തിലുള്ള അപാര നന്മകളുടെയും, ഈശ്വര മഹിമയുടെയും, ഗുണമേന്മകളുടെയും വിള നിലമായിട്ടാണ് അദ്ധ്യാത്മ രാമായണം എഴുത്തച്ഛൻ നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളത്.അങ്ങനെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ സമ്മേളിച്ചും, കർമ്മം, യോഗം, ജ്ഞാനം, ഭക്തി തുടങ്ങിയ നാനാ മാർഗ്ഗങ്ങളെ സമ ഭാവനയായി നൽകി നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വമായ മകുടോദാഹരണങ്ങളാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണം എന്ന കൃതി.അതായത് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ കരിമ്പിൻ തു തന്നെ.പക്ഷേ കരിമ്പ് ഉപയോഗം കഴിഞ്ഞാൽ ചി കളയുന്ന പോലെ ഈ കൃതി അങ്ങനെ കളയരുതെന്നുമാത്രം.

മുൻപ് ഹിന്ദുക്കളുടെ വീടുകളിൽ രാമായണം നിർബ്ബന്ധമായും കാരണവന്മാർ വായിപ്പിച്ചിരുന്നു.ഇന്നും വായിക്കുന്നവർ ഇല്ലെന്നില്ല.പക്ഷേ ആ സ്ഥാനം കർക്കിടകത്തിൽ അമ്പലങ്ങളും, സ്ഥാപനങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു.അതൊരു നല്ല തുടക്കമാണ്. വാത്മീകി രാമായണത്തിൽ ശ്രീരാമനെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് നോക്കൂ.വില്ലാളി വീരൻ, ശത്രുക്കളെ ഒതുക്കുന്നവൻ, അന്യരോട് തുല്യത പുലർത്തുന്നവൻ, പ്രതാപ ശാലി, യോഗ്യൻ, ധർമ്മിഷ്ഠൻ, പ്രജാവത്സലൻ, സത്യനിഷ്ഠൻ, ആകർഷണ ശക്തിയുള്ളവൻ, വീര്യവാൻ, ത്യാഗ ശീലൻ, നീതിജ്ഞൻ, പൗരുഷ ശാലി ഇങ്ങിനെ പല ഗുണങ്ങളുടെയും വിള നിലമായവൻ.അതുകൊ് മര്യാദ പുരുഷോത്തമൻ എന്ന പേരും കിട്ടി.

“അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടയുന്നവർക്ക് ജീവിതത്തിലെ നേർ വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു ദീപ സ്തംഭമാണ് രാമായണം.വിശാലമായ സമുദ്രത്തിൽ കരയടുക്കാറായി എന്നു കാണിക്കുന്ന (സൂചിപ്പിക്കുന്ന) ലൈറ്റ് ഹൗസ് പോലെ രാമായണം പ്രകാശം ചൊരിഞ്ഞുകൊിരിക്കുന്നു.ഈ പ്രകാശത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്ക് സംസാര സാഗരത്തിൽ നിന്ന് അപകടം സംഭവിക്കാതെ രക്ഷനേടാനാവും.

ഇനി രാമായണത്തിലേക്ക് ഒന്ന് എത്തി നോക്കാം.ഈശ്വര ഭക്തി ജനങ്ങളിൽ ഉറപ്പിക്കുവാൻ അവതാര കഥകളായിത്തന്നെ എഴുത്തച്ഛൻ നൽകിയ വിവരണം, അർത്ഥപുഷ്ടി, വാക്യ ഭംഗി, ആലങ്കാരിക പ്രയോഗം, ഭാവനാ പുഷ്ടി, രസ പുഷ്ടി, സുന്ദര കാണ്ഡത്തിലെ സുന്ദര പദങ്ങളുടെ സമ്മേളനം, ഗാംഭീര്യത, ദ്വയാർത്ഥ പ്രയോഗം, വർണ്ണനാതീതമായ പ്രയോഗം, പ്രാസഭംഗി, സാധാരണക്കാരനെആകർഷിക്കുന്ന പദ ചാതുര്യം, പണ്ഡിതന്മാരെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന വാക് ചാതുര്യം, മുക്തിക്ക് ആവശ്യമായ സാരോപദേശം, വ്യക്തി ജീവിതം ധന്യമാകാനുള്ള സന്ദേശ വാക്യങ്ങൾ, ഒരു വ്യക്തിയെ എങ്ങനെ വാർത്തെടുക്കാം, ഒരു പൗരന്റെ പ്രധാന കടമ, വ്യക്തി മഹത്വം, സാമൂഹ്യവും, ന്യായാന്യായങ്ങൾ അടങ്ങിയതും ആയ തത്വ സംഹിതകൾ, സങ്കല്പങ്ങൾ, അല്പ പദ പ്രയോഗം ആശയം സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന വൈദഗ്ധ്യം, രാജ ധർമ്മം എന്തെന്നും, പ്രജാവാത്സല്യം എങ്ങനെയെന്നും, കർത്തവ്യം എങ്ങനെ പാലിക്കണം, തന്റെ ജീവിതം എങ്ങനെയെന്നും മനുഷ്യർ പാലിക്കേ സത്യ നിഷ്ഠ, കൃത്യ നിർവ്വഹണം, മറ്റ് ജീവികളോടുള്ള സ്നേഹം, പിതൃ സ്നേഹം, മാതൃ സ്നേഹം, പ്രജാ വാത്സല്യം, ഭ്രാതൃ സ്നേഹം, ജീവികളോടുള്ള ബന്ധം എങ്ങനെയാകണമെന്നും, സസ്യങ്ങളെയും, വൃക്ഷങ്ങളെയും എങ്ങനെ കരുതണം, പാലിക്കണം, അവയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേി എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണം എന്നും മറ്റും കാണിക്കുന്ന, നികൃഷ്ടജീവികളൊടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ ശാസ്ത്രീയ തത്വ ബോധം വളർത്തൽ, ഈശ്വരനും, മനുഷ്യനും, ദേവനും, പക്ഷി മൃഗാദികളും, വൃക്ഷ ലതാദികളും, നദികളും, പർവ്വതങ്ങളും, സമുദ്രങ്ങളും എല്ലാം സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വിശദ പഠനമാണ് രാമായണം.

അഹല്യ സ്തുതി, ലക്ഷമണോപദേശം, ജടായു സ്തുതി, താരോപദേശം, അഗസ്ത്യ സ്തുതി, നാരദ സ്തുതി, കുംഭകർണ്ണന്റെ നീതി വാക്യം, വിഭീഷണന്റെ അഭ്യർത്ഥന, മാല്യവാന്റെ ഉപദേശ വാക്യം, സമ്പാദി വാക്യം, ഹനുമാന്റെ രാവണ സന്നിധി ക്രിയാ മാർഗ്ഗോപദേശം, വാത്മീകി ചരിത്രവും ആശ്രമ പ്രവേശനവും മറ്റും എടുത്തു പറയേ വസ്തുതകളാണ്.

അതുകൊ് രാമായണം നിത്യേന വായിച്ച് ശരിയായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കാൻ എല്ലാവരും ശ്രമിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈശ്വരൻ എല്ലാവരെയും കടാക്ഷിക്കട്ടെ !

MOHAMUDHGARA-BAJAGOVINDAM OF SANKARA

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

kathe kaanthaa Dhanagathachinthaa

vaathula kim thava naasthi niyanthaa

kshanam api sajjanasangathiH ekaa

bhavathi bhavaarNavatharNe noukaa

Who is your wife? Of what value is the thought about money? Is there no control for your madness? The association of the good even for a short while is the only ferry that helps in crossing the sea of samsara.

Sankara feels sorry for the ignorant man who is carried away by his attachments and says " Is there no limit for your folly? There is no connection whatsoever between man and his relations, may it be his wife, or his possessions because they do not follow him once he leaves this life .

Here it is relevant to refer to a story in Srimadbhagavatham where a king is sorrowing for the death for his son and sage Narada comes to him and makes the dead son appear before him and asks the son to comfort his parents. The jeeva which was the son in his previous life asks the sage as to which of his parents he has to feel for, since he has had so many parents in so many births. Then the king is comforted that death is something as natural as life.

So, says Shankara, the only means of getting out of attachment and the subsequent sorrow is to cross the sea of samsara through the boat of the association with the wise and the good.

The same idea expressed by the sloka **kaathe kaanthaa kasthe puthraH** is reiterated here.

The life is like a long train journey. The people we travel with become like our kith and kin being thrown together for considerable time. But when their station comes they get down without giving a thought of leaving us behind. One who travels till the final destination could not get down with them . He also forgets them when his destination arrives. Similarly the wife, son, relatives , wealth everything are with us temporarily. The wealth and possessions are like the comforts given to us by the railway authorities on the way and we could not take them with us when we get down. Only thing that comes with us is our own bag and baggage which is our karma whether we travel longer than others or get down before them. So to think about your close relatives and money and other possessions and getting attached to them is madness, says Sankara.

How to get rid of this attachment and avoid the perils of the sea called samsara? Sankara shows a noukaa, boat which will take us ashore. This is the sajjanasangathi, association with the saintly souls even for a short while.

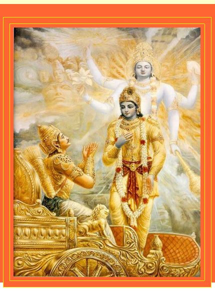

നെയ്ത്തിരി

ദശകം പതിന്നാല്

കപിലാവതാരം (അന്നനട)

f¡©kz¤ (Phone: 080 28530048 , e-mail kavibalendu@gmail.com)

1
വിരിഞ്ചസംഭവൻ മനു ഭവദ്ദാസൻ
തിരുവടി നന്നായ് സ്മരിച്ചു വാഴവോൻ
ചെറിയ ക്ലേശവുമിയലാതന്തരം
ചരിതം താവകം സ്തുതിച്ചു വാണിതേ.
2
ത്വദീയമാജ്ഞയാലതുകാലം ഛായാ-
സുതനാം കർദ്ദമൻ പ്രജാപതി ധന്യൻ
നിസർഗ്ഗരമ്യമാം തിരുവുടലോർത്തു
വസിച്ചു സൃഷ്ടിയിൽ രമിച്ചയുതാബ്ദം.
3
വിനതാപുത്രന്റെ പുറത്തു സുന്ദര-
ഘനനീലപ്രഭയിയലും വിഗ്രഹം
മനോഹരസ്മിതവദനവും കേളീ-
നളിനമേന്തിയ കരവുമാ,യവൻ
മനസ്സിലോർത്തപോൽ സ്വരൂപമാർന്നുടൻ
അനുഗ്രഹമേകാൻ ഭവാനണഞ്ഞിതേ.
4
മുകുളിതരോമകളേബരന്, നന്നായ്
പുകഴ്ത്തിപ്പാടിടുമവനു സത്വരം
മനുതനൂജയെ കൊടുത്തു ജായയായ് ,
തനയമാർ നവമരുളി നീ വരം.
തനയനായ് സ്വയം കപിലരൂപത്തി-
ലനുഗ്രഹമായിക്കൊടുത്തു; മുക്തിയും.
5
ഭവാന്റെയിംഗിതം മുനിയിൽനിന്നറി-
ഞ്ഞളവുടൻ മനു ശതരൂപാന്വിതൻ
ഗുണവതിയാകും നിജസുതയൊടും
അണഞ്ഞു കർദ്ദമപ്രതീക്ഷ പോലവേ.
6,7
□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□ □□□□□□□□□
□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□-
□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□.
□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□
□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□
□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□.
8
□□□□□□□ □□□□□□□ □□□
□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□□;
□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□.
9
□□□□□□□□□ □□□□□□□
□□□□-
□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□ □□□□□□□□□□□□-

□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□ □□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□.
10
□□□□□□ □□□□□□□□□
□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□
□□□□□□□ □□□□□
□□□□□□□□□□□□,
□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□ □□□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□.

About the author: Shri Balendu (Chandrasekhar K. Nair)
VAISHNAVI #49, Vivekanada Street, Udayanagar, Dooravaninagar (PO),
Bangalore - 560 016 .. Phone - 080 28530048, 41260122, 28533785, 09448367896

ശ്രീ നാരായണീയ സ്തോത്രം

മേൽപ്പത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി

Narayaneeyam Moolam: chapter 14

ദശകം: പതിന്നാല്

കപിലാവതാരം.

014:001
സമനുസ്മൃതതാവകാംഘ്രിയുഗ്മഃ
സ മനുഃ പങ്കജസംഭവാംഗജന്മാ
നിജമന്തരമന്തരായഹീനം
ചരിതം തേ കഥയൻ സുഖം നിനായ

014:002
സമയേ ഖലു തത്ര കർദ്ദമാഖ്യോ
ദ്രുഹിണച്ഛായഭവസ്തദീയവാചാ
ധൃതസർഗരസോ നിസർഗരമ്യം
ഭഗവംസ്ത്വാമയുതം സമാഃ സിഷേവേ

014:003
ഗരുഡോപരി കാളമേഘകമ്രം
വിലസത്കേളിസരോജപാണിപദ്മം
ഹസിതോല്ലസിതാനനം വിഭോ ത്വം
വപുരാവിഷ്കുരുഷേ സ്മ കർദ്ദമായ

014:004
സ്തുവതേ പുളകാവൃതായ തസ്മൈ
മനുപുത്രീം ദയിതാം നവാപി പുത്രീഃ
കപിലം ച സുതം സ്വമേവ പശ്ചാത്
സ്വഗതിം ചാപ്യനുഗൃഹ്യ നിർഗതോഽഭൂഃ

014:005
സ മനുശ്ശതരൂപയാ മഹിഷ്യാ
ഗുണവത്യാ സുതയാ ച ദേവഹൂത്യാ
ഭവദീരിതനാരദോപദിഷ്ട-
സ്സമഗാത് കർദമമാഗതിപ്രതീക്ഷം

014:006
മനുനോപഹൃതാം ച ദേവഹൂതിം
തരുണീരത്നമവാപ്യ കർദമോസൗ
ഭവദർച്ചനനിർവൃതോപി തസ്യാം
ദൃഢശുശ്രൂഷണയാ ദധൗ പ്രസാദം

014:007
സപുനസ്ത്വദുപാസനപ്രഭാവാ-
ദ്ദയിതാകാമകൃതേ കൃതേ വിമാനേ
വനിതാകുലസങ്കുലോ നവാത്മാ
വ്യഹരദ് ദേവപഥേഷു ദേവഹൂത്യാ

014:008
ശതവർഷമഥ വ്യതീത്യ സോയം
നവ കന്യാഃ സമവാപ്യ ധന്യരൂപാഃ
വനയാനസമുദ്യതോപി കാന്താ-
ഹിതകൃത്ത്വജ്ജനനോത്സുകോ ന്യവാത്സീത്

014:009
നിജഭർത്തൃഗിരാ ഭവന്നിഷേവാ
നിരതായാമഥ ദേവ ദേവഹൂത്യാം
കപിലസ്ത്വമജായഥാ ജനാനാം
പ്രഥയിഷ്യൻപരമാത്മതത്ത്വവിദ്യാം

014:010
വനമേയുഷി കർദ്ദമേ പ്രസന്നേ
മതസർവസ്വമുപാദിശൻ ജനന്യൈ
കപിലാത്മക വായുമന്ദിരേശ
ത്വരിതം ത്വം പരിപാഹി മാം ഗദൗഘാത്

Geeta Dhyanam

Veena Nair

|| Om Namo Narayanaya ||

Chaaturvarnyam mayaa srushtam gunakarmavibhaagashaha

Tasya kartaram api maam viddhya-kartaaram-avyayam || 4.13 ||

The fourfold caste has been created me on the basis of gunas and karmas; know me to be the non-doer and immutable.

Krishna says that I have created the four types of castes according to the gunas and karmas.
The statement that Krishna has created the different castes immediately leads to some discomfort – why did Bhagwan do this? So much has happened in the name of caste it seems almost appalling that the concept would have any divine sanction.

Krishna is talking about gunas – which differs from individual to individual and does not have anything to do with any social order. These are the essential characteristics of each individual – the

qualities that essentially make a man/woman what he or she is. Based on these characteristics human beings may be of four types – the intellectual or the type of person who has a burning desire to delve deep into knowledge and yearning to get to the root of things – described as the ' Brahmin' type. For whom knowledge is everything and who cannot rest if he cannot know.

Then the second type includes those for whom 'power' is everything. They worship power, shy away from everything weak – described as the 'Kshatriya' type, the warriors, the likes of Arjuna whose nature it is to fight for justice, to destroy evil, to protect the weak. It is purely a natural instinct that one is most comfortable and happy when one is completely attuned to one's natural instincts and strengths. And hence Krishna's advise to Arjuna about not abandoning the fight – that would be completely alien to his nature and he would be more miserable if he refrained from fighting in a battle that required him to fight.

A third type described as 'Vaishyas' are those for whom wealth creation and management is everything. They are not concerned with the mysteries of the unknown or the unmanifest things; neither are they concerned with developing physical prowess or in protecting the weak etc; they are intent on building wealth.

A fourth type is those have to 'do'. They have to engage in some kind of physical activity, whether necessary or not. They can lead sedentary lives like the Brahmins, nor do they have the capacities to engage in some higher cause like the Kshatriyas nor do they have the talent necessary for wealth management like the Vaishyas. This fourth type called 'Shudras' are the doers, who cannot sit idle and have to be engaged in some activity at all times.

**All these four types are complementary and the world cannot function without the four of them. There is no hierarchical structure here – they are all equally important for the Universe. The so called hierarchy was created by later day zealots. Krishna says that gunas and karmas go hand-in-hand. The gunas express themselves in the form of different karmas. Gunas are the roots, karmas are the branches. When there is complete harmony between the two, life can be rich and a source of joy.*

Swami Chinmayananda explains that Krishna as the source of all life is the author of everything, in that he is the author of every tiny bubble, wave, ocean, he is the author of every gold ornament in the world, be it ever so simple or ever so magnificent.

Na maam karmaani limpanti na me karma-phale spruha
Iti maam yo bhijaanathi karma-bhir na sa badhyate ||4.14 ||

Actions do not taint me nor do I have any desire for the fruits of actions; one who knows me thus is not bound by his actions.

to be continued..)

"True and sincere surrender unto the Lord is the essence of Bhakti (God-love). 'I am Thine, All is Thine. Thy will be done, my Lord' – This is the best Sharanaagathi Mantra or prayer of self-surrender. Seek His will. Do His will. Surrender to His will. You will become one with the Cosmic Will." ...Swami Sivananda.

|| Hari Om ||

*Srimad Bhagavadgita – Shri Rajneesh Geeta Darshan, Chapter IV.

For excellent resources on the Geeta, visit
http://www.gitasupersite.iitk.ac.in/
http://www.bhagavad-gita.org/
http://sanskrit.safire.com/Sanskrit.html
http://www.vaisnava.cz/clanek_en.php3?no=24

CHINNA KATHA FROM BHAGAVAN SHRI SATHYA SAI BABA'S DISCOURSES

A respectful compilation from the series of postings
by Dr. BGY Sastry (drbgysastry@yahoo.com)

Preface

Dear friends and devotees,

Bhakti is eternal.

There are many small stories (Chinna Kathalu) which are famous in our Country from villages to cities since all are meant to promote moral in the society. Every one of us has the experience in our childhood from grand mothers and even in elementary schools. But to hear the same from Bhagavan we should have His blessings. Let us go through the wonderful description of these allegories by the great scholar Sri. N. Kasturi Garu, the ardent devotee of Bhagavan.

Stories and Parables - "Oka Chinna Katha"

"Oka Chinna Katha" - When Bhagavan intercepts the speeding current of His Discourse with these three Telugu words, meanings, "One little story" all ears are alert, and all hearts are qui vive. For, the story that follows is a flash that illumines, a shower that cools, a joke that tickles, a "tablet" that alleviates, a peep into epic grandeur or pompous absurdity, a poetic parenthesis, an exhilarating prick, a lilt that enlightens, a sugar-coated pill of profundity, a

disarming repartee, a volley of raillery on religious rigmarole! It may be a tonic tale of the past or the report of a contemporary comedy; it may be a thrust on theological disputation or a dear little dig at some egoistic dignitary. The Chinna Katha, if only we ponder over its relevance, is an effective instrument in Bhagavan's educational process. When He is discoursing, these parables and stories, ever on the wing, hover in flocks in the firmament of His Love; He lets a few fly into our hearts and nestles there, until we fondle and foster them and make them part of our thought and behaviour patterns. Here is a charming, fragrant bouquet of these multicoloured kathas, for our delectation, meditation and inspiration.

Praying Bhagavan, we are compiling 50 such stories under the heading CHINNA KATHA FROM BHAGAVAN'S DISCOURSE.

This compilation is dedicated to Bhagavan Sathya sai on His 83rd birth day which falls on 23.11.2008.

With love and regards, Sastry

1.Your Bakthi is greater than my sakthi

In South India, in the Tamil country, there was a certain Adigal or Dasa, in a village, Thangalur by name. He had heard of the spiritual grandeur of Saint Appar and developed great admiration for him. So he built rest-houses in his name; named his children after him so that they might grow up in the halo of his glory; he donated lands and houses, all in the name of the Saint he had not seen. See how faith preceded experience here.. There are others who require experience before they fix their faith. The first path is more thrilling and lasting.

Well, one day by chance Appar himself walked into Thangalur for he had missed his way and had to deviate.. He noticed everywhere in the town Appar Rest-houses and Appar Charities, and wondered how his name had preceded him. Then Adigal ran forward to His Guru and took him home and prepared a grand feast for him. When his eldest son went to his garden to cut a few plantain leaves for a dinner, a snake bit him and he died on the spot. Adigal however, was not affected in the least; he covered up the corpse, heaping dry leaves upon it and proceeded with the formalities of hospitality for the long-sought Guru. The Guru, however, insisted on all the children of Adigal sitting around him during the meal, and he ordered the father, "Go, and call every one here." Adigal did as he was commanded. He called and the dead son rose. He too came and sat for dinner with the rest. When he knew what had happened, Appar said, "Your Bhakthi is greater than my Shakthi."

2. Knowledge of Atma

Once upon a time, king Janaka sent a message to the people in his kingdom: "If there be amongst you a great scholar, a Pundit, a Mahatma, a Yogi, a Maharishi, a Sage, whoever he may be, let him come and teach me the knowledge of Atma." In his message he said that he expected to attain Atma Jnana, Self-knowledge, within a matter of a few moments of being properly instructed. Even while climbing onto his horse, before he was completely settled on to it, he should have attained Atma Jnana. He said: "If the person offering to teach me Atma Jnana is not able to accomplish this task of providing me an experience of instant illumination, then I don't want to see him, even if he is the greatest scholar, or the most learned person, or the highly educated person in the land." Well, all the Pundits and Rishis were a little frightened by this requirement.. They saw that this would be a severe test on their scholarship and learning, and so none dared to come forth and offer himself to instruct the king and meet the conditions that had been posed.

It was at this point that the boy Astavakra entered the kingdom. While he was going on the road towards the

capital city of Mithilapuram, he met a number of people coming from there, including scholars and Pundits; all of them had long faces, looking worried and grief-ridden. Astavakra asked them what the cause for their worry and grief was. They explained to him all the things that had happened. But Astavakra couldn't understand why they should get frightened over such a small thing. He added: "I will gladly solve this problem for the king." So saying he directly entered the court of Janaka. He addressed the king: "My dear King, I am ready to enable you to experience the knowledge of Atma as you desire. But this sacred knowledge cannot be taught so easily. This palace is full of Rajo Guna and Tamo Guna. We must leave this place and enter an area of pure Satva." So, they left the palace and went along the road leading out of the city towards the forest. As was the custom whenever the emperor went outside his palace walls, the army followed behind; but Janaka had them remain outside the forest.

Astavakra and Janaka entered the forest. Astavakra told King Janaka: "I am not going to fulfill your wish unless you accept my conditions. I may be only a boy, but I am in the position of a preceptor; and you may be an all-powerful emperor, you are in the position of a disciple. Are you prepared to accept this relationship? If you agree then you will have to offer the traditional gift to the Guru, the Gurudakshina that is given by the Sishya to the Guru. Only after you give your offering to me will I start my instruction to you." King Janaka told Astavakra: "The attainment of God is the most important thing to me, so I am prepared to give you absolutely anything you want." But Astavakra replied: "I don't want any material things from you; all I want is your mind. You must give me your mind." The king answered: "Alright, I offer my mind to you. Up to now I thought that this was my mind, but from now onwards it will be yours."

Astavakra told Janaka to dismount from his horse and made the horse stand in front of the king and then he told the king to sit down in the middle of the road. Astavakra walked into the forest and sat quietly under a tree. The soldiers waited for a long time. Neither the king nor Astavakra returned from the forest. The soldiers wanted to find out what had happened to them, so one by one, they proceeded to look for them. When they went along the road leading into the forest, they found the king seated there, in the middle of the road. The horse was standing in front of the king. The king had his eyes closed and sat still almost immobile. Astavakra was not to be seen. The officers were afraid that Astavakra might have exercised some magic spell over the king and had made him lose consciousness. They went to look for the Prime Minister.

The Prime Minister came and addressed Janaka: "O King! O King! O King!" But King Janaka did not open his eyes; he did not move at all. The Prime Minister became frightened. Not only the Prime Minister but all the officials were now getting frightened, because the time when the King usually took his food and drink had passed and the king still had not stirred. In this way the day went on and evening came, but the king did not move from his position, sitting there immobile on the road. Left with no alternative, the Prime Minister sent the chariot back to the city to bring the queen thinking that if the queen spoke to the king, he would surely respond. The queen came and addressed the king: "Rajah, Rajah, and Rajah!" The king did not stir; there was absolutely no response from the king. Meanwhile the soldiers searched throughout the whole forest for Astavakra. There, under a tree, Astavakra was seated peacefully, in absolute calm and serenity.

The soldiers caught hold of him and brought him towards the place where the king was. Astavakra told them: "Why are you all so worried? The king is safe and everything is alright." But still they insisted and brought him before the King seated on the road with his eyes closed, his body completely still. The soldier said: "Here, look for yourself! See what has happened to the king!" Until that time, whether the Prime Minister, or the ministers, or the queen or any of the other court officials or common people, had called out and addressed the king, he neither opened his mouth in answer nor opened his eyes in acknowledgment. But now Astavakra came and spoke to the king. King Janaka immediately opened his eyes and replied, "Swami!" Astavakra questioned the king: "Well, the ministers have come, and the soldiers have come, and also many others have come, why did you not reply to their entreaties?" Janaka answered: "Thoughts,

words and deeds are associated with the mind, and I offered my mind entirely to you. Therefore before I can use the mind for anything, I need your permission. What authority do I have to speak to anyone or use this mind in any way without your permission and command?" Then Astavakra said: "You have attained the state of God-realization."

Astavakra told Janaka to put one foot in the stirrup and get up on the horse. By the time he had climbed up and seated himself on the horse and put his other foot in the stirrup, he had attained the experience of Atma. Once a person has offered his mind, and with it all his words, deeds and thoughts, then he will not have the authority or the power to perform any actions without the permission of the one to whom he has surrendered his mind.

(To be Continued..)

Navaneetham Member of the month

Shri. S.N.Sastri

I am very grateful to have me selected as the Member of the Month, though I feel that there are others who deserve this honour much more because of their valuable contributions to this group.

I was born on June 27, 1922 at Ettumanoor in Kerala. My father was an Officer in the service of the Government of the erstwhile Travancore State. He had been posted as Tahsildar at Ettumanoor and that is how I happened to be born there. My ancestral place is Varkala, famous for the temple of Sri Janardana Swami. I started my schooling in Shertalai where my father was posted at the relevant time. The rest of my schooling was in S. M. V. School, Thiruvananthapuram. Those days the school was in an imposing building in Vanchiyur specifically built for a school, with a large playground. The school was shifted to another location later. I am mentioning these details because I feel nostalgic when I think of these places.

I did my Intermediate in Maharaja's College, Thiruvananthapuram. Thereafter I did the B.A.(Hons) course in Mathematics at the Madras Christian College, Tambaram and passed out in1942 with a first class, standing first in the College. I took the competitive examination for recruitment to the Central Services in 1943. On the basis of the results of this examination I was selected for the Income-tax service which later became the Indian Revenue Service (Income-tax). I joined the Income-tax Department of the Government of India as an Income-tax Officer on December 1, 1944 in Mumbai. In due course I rose to the ranks of Assistant Commissioner of Income-tax and Commissioner of Income-tax. I retired in June 1980 as Member, Central Board of Direct Taxes, the apex body entrusted with the administration of the Direct Tax laws. During my career I held various posts in the Income-tax Department at Mumbai, Kolkatta, Chennai, Ernakulam and New Delhi. During my posting in Ernakulam I was happy to visit Ettumanoor, Varkala and the other places where I had stayed as a young boy. After retirement I settled down in Chennai.

After my retirement from the service of the Government of India my life took an entirely different turn. Even when I was in service in Mumbai I used to attend the discourses of Pujya Swami Chinmayanandaji. As with numerous others, his discourses left a deep impression on me. After my retirement, in addition to attending the discourses of Swami Chinmayanandaji and Swami Tejomayanandaji, I took up the study of the upanishads and Sri Sankaracharya's commentaries in Sanskrit under traditional pandits in Chennai. I

studied under two eminent scholars for about sixteen years and completed the study of all the commentaries of Sri Sankaracharya.

I was always very much interested in languages. I have acquired a fair degree of proficiency in French and German in addition to Sanskrit.

Soon after I had settled down in Chennai in 1980 after retirement I had, by the grace of Lord Guruvayurappan, the good fortune of coming into contact with a very learned person by name M.S. Ramaswamy Iyer. It was he who introduced me to Narayaniyam. He gave me his copy of a wonderful commentary on Narayaniyam in Sanskrit by one Konath Krishna Wariyar. It was this book that inspired me to write a translation of Narayaniyam in English with word-by-word meaning and explanatory notes bringing out the vedantic implication of the verses. I completed the translation as an act of devotion and had no idea of getting it published. One day, when I was in the Chinmaya Mission Centre at Chennai, I casually mentioned about my translation to Br. Siddha Chaitanya (now Swami Siddhananda, in charge of one of the centres of Chinmaya Mission in the USA). He at once said, "Why not request Swami Chinmayanandaji to have it published by the Central Chinmaya Mission Trust?". I was not very confident of it being accepted, because at that time Swami Chinmayanandaji did not know me personally, though I was a Life Member and the Treasurer of the Chennnai Centre of the Chinmaya Mission. Anyway I tried and gave a copy of the manuscript of my translation of Dasaka 1 to Swamiji when he came to Chennai and requested him, with great nervousness, to consider it for publication by the Mission. In a covering letter I stated that I did not want any payment whatsoever and that I was donating my manuscript to the Mission. He did not say anything then. To my great surprise, within ten days I got a letter from Chinmaya Mission, Mumbai saying that it had been accepted by Swamiji for publication. It was nothing short of a miracle, and entirely due to the grace of Guruvayurappan. When the book was printed I wrote to Swamiji for a Foreword. He was somewhere in USA, conducting a sadhana camp. In spite of his being very busy he promptly sent me a reply, written in his own hand, saying that he would give the Foreword on his return to Mumbai. Those who have seen the book know in what generous terms he has praised my translation. The book was released in 1988 by Swamiji during a sadhana camp in Kochi and I had the thrill of receiving the first copy from Swamiji himself. I thanked him for his very generous praise in the Foreword. He gave me his usual angelic smile. The first edition of 5000 copies was sold out and a second edition was brought out by Central Chinmaya Mission Trust in 2005.

By the grace of Guruvayurappan another opportunity came to me to perform another act of devotion when our respected K. V. Gopalakrishnaji came to me along with Sri G. Sankaran, an old friend of mine from my Delhi days and asked me whether I could take up the work of editing the English translation of the Malayalam commentary on Narayaniyam by the father of KVG. I happily agreed. The first edition of the book has been sold out and a second edition is being contemplated by KVG.

The other books I have authored are English translations of

(1) Hastamalakiyam, of Hastamalaka, a disciple of Adi Sankara,

(2) Satasloki of Adi Sankara,

(3) Siddhantabindu of Madhusudana Sarasvati. All these are texts expounding Advaita Vedanta.

I have the following website on which I have posted many articles on vedantic topics. The above three books are also posted on this website. **http://www.geocities.com/snsastri**

Whatever little I have achieved is all due to the blessings that Lord Guruvayurappan has showered on me. Since my bio-data was asked for, I have given the above details. I request the members to excuse me if this looks like sounding my own trumpet.

S.N.Sastri

Navaneetham Member of the month

Shri. Dr. A.P Sukumar (Sukumar Canada)

Shri. Sukumar (Sukumar Canada / Dr. A. P. Sukumar) lives in Vancouver, British Columbia, Canada with his wife Bindu and two boys, Adithya (11) & Achyuta (7).

As Sukumar puts it, "our kid's names have been shamelessly 'lifted' from the Vishusahasranamam and admittedly, we have just another 998 names to go- better luck in the next few thousand lives…-think the story of Ajamila".

They have been living in Vancouver since 1990 and they are involved in the activities related to Chinmaya Mission, School of Bhagavad Gita, Ayyappa pooja, weekly Vishnusahasrasamam chanting, Kerala Association, etc. By the way, both Bindu and Sukumar are engineers with MBA (and we don't regret it, says Sukumar!).

A beginner student-enthusiast in spirituality, poetry, music & photography - that's how Sukumar wants to introduce himself. He is an occasional writer in Mathrubhumi, Bhakthapriya, Mangalam

Daily, Puzha magazine, Keralakaumudi, Anjali, Navaneetham, blogs etc., and he has appeared a few times in the Kairali TV. Search youtube & google video- you will see a some items by Sukumar.

At the **www.guruvayoor.com**, Sukumar has contributed the audio books of Ramayanam, Bhagavatham & Narayaneeyam.

Srimad Bhagavad Gita is the next audio book project he is working on.

Mathrubhumi has been featuring the Ramayanam audio for the last 4 years during the 'Ramayana month (July). Bhagavatham Nithyaparayanam –translation to Malayalam- is also available at the guruvayoor site.

Achyutha & Adithya near the famous Totem poles

His translation of Bhagavad Gita summaries (in English) on Swami Sandeep Chaithanya's Gita Yagna is also available on the web as a blog (http://gita108days.blogspot.com/).

Sukumar is a mrudangam 'owner' & an amateur morsing player. How many of you know what a morsing is?

Keral

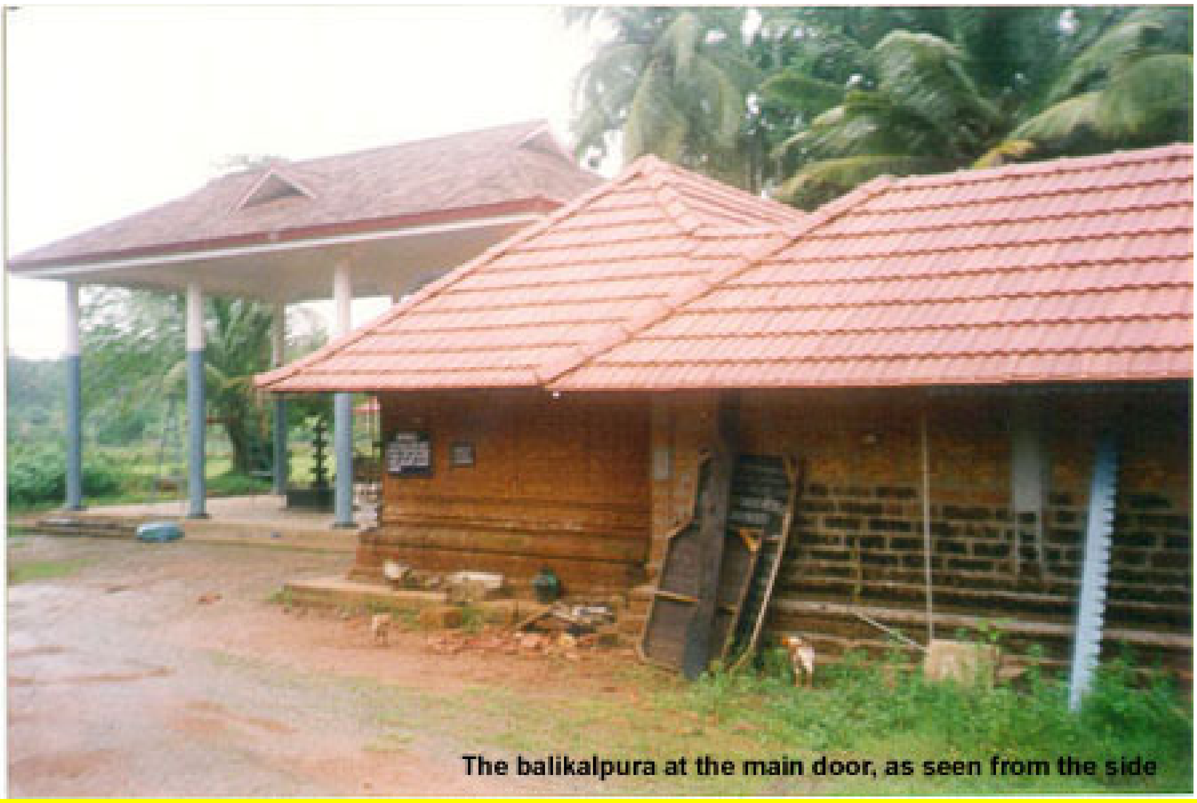

Edathpurath Temple

Jain Sakthidharan

The Deity of Krishna was installed by Poonthanam Namboodri, the famous Bhaktha Kavi. Melpathur Bhattathiripad was his contemporary. Once Melpathur had a dream in which God Krishna told him that he prefers the Bhakthi of Poonthanam better than all the knowledge that Bhattathiri possesses.Poonthanam wrote all his devotional poems in Malayalam whereas Melpathur wrore" Narayaneeyam" in Samscritam.

Poonthanam used to visit Guruvayur once in every month. In those days he had no alternative but to walk all the distance ie from Angadipuram (where his illam is situated) to Guruvayur which by road now is about 60 kms. As he grew old, it became more and more difficult for him to walk the distance. Once when he got very tired he sat down and cried, “Oh Krishna! I cannot walk any further”. Krishna appeared by his side immediately and told him gently, “I am here with you. You need not go to Guruvayur to see me.”

Poonthanam installed the deity there. Since Krishna appeared on the left hand side of Poonthanam, the place was called Idath Puram meaning left side. He started pooja to the deity and soon there came up a small temple.

After Poonthanam passed away, people neglected repair of the temple and even daily poojas were not done at the temple for quite some time. The roof and part of the walls had also collapsed. Recently the temple is getting renovated and is managed by a committee.

Address – Edathupuram Temple,

Angadipuram,

Perinthalmanna,

Malappuram (Dt) Kerala.

Om Namo Narayanaya: കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! Om Namo Narayanaya:

Please email us at gvreditor@gmail.com with your name and brief introduction to have your name appear in the personal news section, .

Please email us your comments, suggestions, articles for Navaneetham to gvreditor@gmail.com

Sources, credits and copyright acknoledgements - Krishna pictures/Artwork courtesy of The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc. google picture searches www.flickr.com http://www.krishna.com www.flickr.com/photos/dey mottu.blogspot.com www.Thehindu.cm picasa.google.com	http://4.bp.blogspot.com/_fNECgCVKCxs/SKfElKHCHyI/AAAAAAAAAOo/Ez99GvTpZGM/s1600-h/PTA13.jpg www.kacha-stones.com http://www.funtrivia.com google image search http://www.hinduyuva.org

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to editor@guruvayoor.com

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! Om Namo Narayanaya:

May God Bless you all.